

Τα Χρυσά Μολύβια

Γράφουν οι μαθητές των Τμημάτων Ένταξης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Θάσου, του 5^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καβάλας και του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καστοριάς.

Παγκόσμια Ημέρα Κοριτσιού (σελ. 2)

Χριστουγεννιάτικα έθιμα και κατασκευές (σελ. 17-19)

Συνέντευξη: κ. Γιαννακόπουλος (σελ. 6) & κ. Αρβανιτάκης (σελ. 9)

20 Νοεμβρίου: Τα δικαιώματα του παιδιού! (σελ. 11)

Συνέντευξη: κ. Ματίνα Γαβριήλογλου, ψυχολόγος στο Χαμόγελο του Παιδιού (σελ. 13)

Παίρνω συνέντευξη από ένα άτομο που αγαπώ (σελ. 15)

Ημερολόγιο 2019 (σελ. 20)

Χριστουγεννιάτικο ποίημα (σελ. 17)

Παγκόσμια Ημέρα Κοριτσιού

Κάθε χρόνο στις 11 Οκτωβρίου γιορτάζεται η ημέρα κοριτσιού, για να μας θυμίσει πως σε διάφορα μέρη του κόσμου πολλά κορίτσια υποφέρουν, κακοποιούνται, περιθωριοποιούνται. Οι μαθητές μας, λοιπόν, μελέτησαν τη ζωή ορισμένων γυναικών, που όταν ήταν νεαρά κορίτσια, κατάφεραν πολύ σημαντικά πράγματα.

Η κυρά της Ρω - Δέσποινα Αχλαδιώτη (1890-1982)

Γεννηθείσα το 1890. Μέχρι σήμερα όλοι τη γνωρίζουμε ως «κυρά της Ρω», η εμβληματική προσωπικότητα που τίμησε την Ελλάδα από αυτή την ακριτική της γωνιά. Υπήρξε μέλος της Αντίστασης κατά την περίοδο της Κατοχής και επί 40 χρόνια (από το 1943 έως τον θάνατό της) ύψωνε την ελληνική σημαία στην ακριτική νησίδα της Ρω. Τη δεκαετία του 1920 εγκαταστάθηκε μόνιμα μαζί με τον άντρα της τον Κώστα στην ακριτική νησίδα, δυτικά του Καστελόριζου και εντελώς μόνι τους, αποφάσισαν να ασχοληθούν με την κτηνοτροφία. Μετά τον θάνατο του συζύγου της το 1940, έζησε στη Ρω με την τυφλή μητέρα της και κατόπι εντελώς μόνη της. Εκεί, κατόρθωσε να επιβιώσει καλλιεργώντας και βόσκοντας τα λιχουστά ζώα της.

Μαρί Κιουρί ή Μαντάμ Κιουρί (7 Νοεμβρίου 1867 - 4 Ιουλίου 1934)

Η Μαρία Σαλώμη Σκουοντόφσκι - Κιουρί (γεννήθηκε 7 Νοεμβρίου 1867 και απεβίωσε 4 Ιουλίου 1934) ήταν Πολωνή φυσικός, χημικός και καθηγήτρια. Σε συνεργασία με τον σύζυγό της Πιέρ Κιουρί, ανακάλυψε το ράδιο και μελέτησε τα φαινόμενα της ραδιενέργειας. Ανακάλυψε επίσης το πολώνιο και υπήρξε η πρώτη γυναίκα που έγινε καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης, ενώ τιμήθηκε δυο φορές με το βραβείο νόμπελ για τη φυσική και τη χημεία. Ήταν η πιο φημισμένη γυναίκα επιστήμων της εποχής της και ήταν γνωστή επίσης ως μαντάμ Κιουρί.

Μητέρα Τερέζα (26/08/1910 - 05/09/1997)

Η Μητέρα Τερέζα ή Αγία Τερέζα της Καλκούτας ήταν αλβανικής καταγωγής, καθολική μοναχή, ιδρύτρια του τάγματος «Ιεραπόστολοι της Φιλανθρωπίας». Γεννήθηκε στις 26

Αυγούστου του 1910 στην Αλβανία από την πόλη Σκόδρα. Ορκίστηκε ως μοναχή το 1931.

Το 1937 δούλεψε σαν δασκάλα σε ένα σχολείο στην Καλκούτα. Το 1950, πήρε την άδεια από το Βατικανό για να ξεκινήσει το ιεραποστολικό της έργο. Το 1952 μετέτρεψε έναν παλιό ινδουιστικό ναό στην Καλκούτα σε κτήριο για την ίαση των ανθρώπων που πεθαίνουν. Επίσης, το 1955 άνοιξε ένα ορφανοτροφείο στην Καλκούτα, άνοιξε νοσοκομεία και ορφανοτροφεία σε ολόκληρη την Ινδία αλλά και στην Ρώμη, την Τανζανία και την Αυστρία. Το 1979 κέρδισε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο προκειμένου να βοηθήσει τους φτωχούς και τους αρρώστους. Μετά τον θάνατό της ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ ξεκίνησε τη διαδικασία αγιοποίησής της και στις 04/09/2016 κηρύχτηκε επισήμως από τον Πάπα Φραγκίσκο Αγία της Καθολικής Εκκλησίας.

Μαλάλα Γιουσαφζάι (12 Ιουλίου 1997)

Η Μαλάλα Γιουσαφζάι είναι νεαρή κοπέλα από το Πακιστάν που αγωνίζεται για το δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση στην χώρα της. Η Μαλάλα γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1997 στην πόλη Μινγκόρα του Πακιστάν. Οι γονείς της είναι οι Ζιαουντίν Γιουσαφζάι και Τουρ Πεκάλι. Σε ηλικία 11 ετών ξεκίνησε να γράφει σε μπλογκ, όπου περιέγραφε τη ζωή της στην πόλη Μινγκορα στο βορειοδυτικό Πακιστάν. Τα επόμενα χρόνια έδωσε συνεντεύξεις σε διάφορα μέσα, τόσο της χώρας της, όσο και σε άλλων χωρών. Το πρωί της 9ης Οκτωβρίου 2012 ένας άντρας πυροβόλησε τη Μαλάλα στο κεφάλι ενώ βρισκόταν μέσα στο σχολικό λεωφορείο, τραυματίζοντάς την πολύ σοβαρά. Στη συνέχεια, όταν η κατάστασή της σταθεροποιήθηκε, τη μετέφεραν στο νοσοκομείο Queen Elizabeth του Μερμιτσαμ στην Αγγλία. Το 2014 της απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης για τον αγώνα που έκανε για το δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση.

Η ζωή της Αλφονσίνα Στράντα

- Πώς λεγόταν η ηρωίδα;
- Η ηρωίδα λεγόταν Αλφονσίνα Στράντα.
- Με τι ασχολούνταν;
- Ήταν ποδηλάτισσα.

- Τι της έλεγαν οι γονείς της;
- Της έλεγαν: «Μην τρέχεις τόσο πολύ, Αλφονσίνα!».
- Γιατί της το έλεγαν αυτό;
- Γιατί φοβόντουσαν μην χτυπήσει. Έτρεχε πάρα πολύ.
- Ποιο ήταν το σύνθημα της Αλφονσίνα;
- «Κανένας δεν μπορεί να σταματήσει το ποδήλατό μου».
- Ποιος της χάρισε ένα ολοκαίνουριο αγωνιστικό ποδήλατο;
- Την ημέρα του γάμου τους, ο άντρας της της έκανε δώρο ένα ολοκαίνουριο αγωνιστικό ποδήλατο.
- Γιατί δεν την άφηναν να συμμετάσχει στο Διεθνές Ποδηλατικό Γύρο της Ιταλίας;
- «Ο Διεθνής Ποδηλατικός Γύρος της Ιταλίας είναι αγώνας για άντρες», δήλωναν οι επίσημοι.

Η ζωή της Γιούρα Μαρντίνι

Η Γιούρα γεννήθηκε στη Δαμασκό της Συρίας. Εκεί ζούσε ευτυχισμένη με την οικογένειά της. Της άρεσε πάρα πολύ η κολύμβηση.

Μια μέρα όμως ξεκίνησε πόλεμος. Έπεσε μία βόμβα στο κολυμβητήριο. Ευτυχώς η Γιούρα δεν ήταν εκεί. Μια άλλη μέρα έπεσε μια βόμβα στο σπίτι της. Η οικογένειά της έπρεπε να εγκαταλείψει τη χώρα.

Η Γιούρα είχε ακούσει πως η Γερμανία είναι καλό μέρος για κολυμβήτριες και μαζί με την αδερφή της αποφάσισαν να φύγουν. Μπήκαν μαζί με άλλους πρόσφυγες σε μία βάρκα. Ξαφνικά η βάρκα άρχισε να παίρνει νερά και σιγά σιγά βούλιαζε. Όλοι οι άνθρωποι έπεσαν στο νερό, αλλά δεν ήξεραν όλοι κολύμπι. Η Γιούρα και η αδερφή της έσωσαν πολλούς ανθρώπους εκείνη τη μέρα. Η Γιούρα συμμετείχε στην πρώτη ομάδα προσφύγων που πήρε μέρος στους ολυμπιακούς αγώνες το 2016.

Η ζωή της Έλεν Κέλερ

Πριν αρκετά χρόνια, γεννήθηκε ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Έλεν Κέλερ. Όταν ήταν σε μικρή ηλικία η Έλεν αρρώστησε βαριά κι έμεινε τυφλή και κωφή. Στην αρχή ήταν επιθετική, γιατί δεν μπορούσε να επικοινωνήσει. Μία μέρα γνώρισε τη δασκάλα της, την Αν Σάλιβαν. Με τη βοήθειά

της έμαθε να επικοινωνεί. Άρχισε να χρησιμοποιεί τα δάχτυλά της. Έμαθε να διαβάζει και να γράφει με το σύστημα Μπράιχ. Έμαθε πολλές ξένες γλώσσες. Μάλιστα, έμαθε και ελληνικά.

Η ζωή της Νίνα Σιμόν

Η Νίνα ήταν ένα κοριτσάκι που αγαπούσε τη μουσική και το τραγούδι. Όταν ήταν τριών χρονών ανέβηκε στο πιάνο της εκκλησίας κι έμαθε να παίζει ένα τραγούδι. Όταν έγινε δώδεκα χρονών έδωσε την πρώτη της συναυλία. Εκείνη τη μέρα έγινε κάτι πολύ άσχημο. Οι γονείς της, επειδή ήταν μαύροι, έπρεπε να καθίσουν στα πίσω καθίσματα της αίθουσας (έτσι συνέβαινε εκείνη την εποχή). Η Νίνα αρνήθηκε να τραγουδήσει. Έτσι, οι υπεύθυνοι έφεραν στα μπροστινά καθίσματα τους γονείς της. Η Νίνα πάλεψε πολύ για τα δικαιώματα των μαύρων και ήταν περήφανη για τον εαυτό της και την οικογένειά της.

Η ζωή της Σερένα Ουίλιαμς

Στις 26 Σεπτεμβρίου του 1981 γεννήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ένα κορίτσι που το έλεγαν Σερένα. Η Σερένα με την αδερφή της τη Βένους αγαπούσαν πολύ το τένις. Το άθλημα αυτό τους το έμαθε ο πατέρας τους, ο Ρίτσαρντ. Μάλιστα, όταν η Σερένα άρχισε να παίζει τένις ήταν τεσσάρων χρόνων. Μετά από πολλά χρόνια προπόνησης η Σερένα έφτασε στο σημείο να θεωρείται η καλύτερη τενίστρια σε όλο τον κόσμο. Αυτό, όμως, που ήταν πάρα πολύ σημαντικό ήταν το ότι χάρη στα δύο κορίτσια είχαν μειωθεί οι φασαρίες που προκαλούσαν διάφορες συμμορίες της γειτονιάς.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τα Χρυσά Μολύβια της Καστοριάς και της Καβάλας επικοινωνήσαν με τον συγγραφέα, κ. Σπύρο Γιαννακόπουλο και του πήραν μία συνέντευξη. Ακολουθούν οι ερωταπαντήσεις

Ποιο ήταν το αγαπημένο σας βιβλίο όταν ήσασταν μικρός;

Η Ματίλντα, μια θαυμάσια ηρωίδα σε ένα σκοτεινό περιβάλλον. Ο συγγραφέας Ρόαλντ Νταλ είναι από τους αγαπημένους μου.

Ποιο είναι το πρώτο παραμύθι που έχετε γράψει;

Ο Τρύφωνας από τη Δρακολανδία, μετά από ένα ταξίδι μου στη Σκωτία. Είναι επηρεασμένο από το τέρας του Λόχ Νες.

Ποιο από τα βιβλία σας είναι το αγαπημένο σας και γιατί;

Η Νάνσι, την αγαπώ πολύ αυτή την ηρωίδα.

Από πού παίρνετε τις ιδέες σας για τα βιβλία που γράφετε;

Από άλλα βιβλία, τα κόμικς, από τον κινηματογράφο, από τη μουσική κι από ταξίδια.

Πόσα αντίτυπα πουλήθηκαν από τα βιβλία της Νάνσι και της Νεφέλης;

Πάνω από πέντε από το καθένα.

Θέλετε να συνεχίσετε να γράφετε βιβλία;

Ναι! Για όσο μπορώ! Μου δίνει μεγάλη χαρά αυτή η διαδικασία.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να γράψετε δυο βιβλία για «ξεχωριστά» κορίτσια;

Τα βιβλία χρειάζονται ήρωες, τους βασικούς χαρακτήρες, τους πρωταγωνιστές. Στα δύο μου βιβλία Νάνσι και Κορίτσι με Ξύλινο Σπαθί οι ήρωες αυτοί είναι κορίτσια. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι απορίας άξιο. Σε άλλα βιβλία είναι αγόρια. Αν βέβαια η ερώτηση εστιάζει στο «ξεχωριστά», οι ήρωες των βιβλίων συνηθίζουν να είναι ξεχωριστοί.

Αν ήσασταν ο Πέπε Ρούζ θα ζητούσατε βοήθεια από ένα κορίτσι;

Ναι, αμέ. Ειδικά στη θέση που βρίσκεται ο Πέπε – Ρούζ.

Ποια πιστεύετε ότι είναι τα κοινά στοιχεία των δυο κοριτσιών; Θα μπορούσαν να γίνουν φίλες;

Άνετα θα μπορούσαν να γίνουν φίλες. Νομίζω ότι έχουν πολλά κοινά: είναι και οι δύο θαρραλέες, δυναμικές και δεν το βάζουν εύκολα κάτω. Θα έκαναν ωραίο δίδυμο.

Ποιες πιστεύετε ότι είναι οι διαφορές ανάμεσα σε ένα ατρόμητο κορίτσι και σε ένα ατρόμητο αγόρι;

Οι διαφορές έχουν να κάνουν με την ανατομία. Κατά τα άλλα, άμα είσαι ατρόμητος, είσαι ατρόμητος. Δεν είναι κάτι που έχει να κάνει με το φύλο.

Πόσο χρόνο χρειαστήκατε για να γράψετε το κάθε βιβλίο χωριστά;

Τη Νάνσι και το Κορίτσι με το Ξύλινο Σπαθί από ένα χρόνο, τα άλλα λιγότερο.

Θέλατε από μικρός να γίνεσαι συγγραφέας;

Βασικά, ποδοσφαιριστής ήθελα να γίνω, αλλά δεν τα κατάφερα...

Οι μαθητές συνδυάζοντας δύο από τα βιβλία του κ. Γιαννακόπουλου έγραψαν μία πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία. Ελπίζουμε να σας αρέσει.

Δυο κορίτσια...μα τι κορίτσια!!!

Η ιστορία των δυο κοριτσιών ξεκινάει με ένα απλό σημείωμα

«Μαμά, μπαμπά

Θα λείψω από το σπίτι για τρεις μέρες. Ο πρίγκιπας Πέπε-Ρουζ χρειάζεται τη βοήθειά μου για να βρει το βασιλικό καπέλο που του έκλεψε η ύπουλη πανούργα κακιασμένη μάγισσα».

Η κόρη σας Νεφέλη

Η Νεφέλη πήρε το σπαθί της και ξεκίνησε για το δάσος που την περίμενε ο πρίγκιπας Πέπε-Ρουζ. Αυτός ένωσε μια ανακούφιση. Τώρα έχει σίγουρα μια ελπίδα για να πάρει πίσω το καπέλο. Έβγαλε γρήγορα γρήγορα ένα ροζ παπιγιόν από τη τσέπη του και το πρόσφερε στην Νεφέλη.

-Με αυτό θα μπορέσεις να φτάσεις γρήγορα στην Γουανατόπια. Πρόδεχε, όμως μπορείς να μείνεις μόνο τρεις μέρες.

-Δηλαδή, μου λες ότι πρέπει να το φορέσω;

-Ναι.

-Ας είναι.

Με το που το φόρεσε, τα πόδια της άρχισαν να τρέχουν με εκατό χιλιόμετρα την ώρα, όπως και τα τσιτάχ. Στα δεκαπέντε λεπτά που έκανε για να φτάσει στην Γουανατόπια πέρασε από πολλές μαγικές και παράξενες πόλεις. Την Ριβερτόπια, το Γλιφιτζουριστάν, την Καστοριά και το Σπυριδωνιστάν όπου βασιλιάς ήταν ο Γιαννακόπουλος. Τέλος, έφτασε στον προορισμό της.

Η πόλη ήταν πολύ ξεχωριστή . Όλα τα σπίτια ήταν ροζ. Μα το πιο φοβερό ήταν ότι όλα είχαν καπέλα για σκεπή. Άλλα καπέλα ήταν χρωματιστά, άλλα παιδικά και άλλα καρναβαλιστικά. «Τώρα εξηγούνται πολλά» σκέφτηκε η Νεφέλη. «Ωρα να βρω το καπέλο». Με μια μηχανική κίνηση τράβηξε το παπιγιόν που την έπνιγε...

Ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά της ένα τεράστιο μαύρο πέτρινο κάστρο. Η ατρόμητη Νεφέλη έβγαλε το σπαθί της κι άρχισε να ψάχνει για την είσοδο του κάστρου ενώ σκεφτόταν ότι τελικά το παπιγιόν ήταν πιο χρήσιμο από ότι περίμενε. Ίσως η μάγισσα να είχε μαγέψει όλα τα παπιγιόν.

Εκεί που έψαχνε συνάντησε μια κοπέλα που σκαρφάλωνε στον εξωτερικό τοίχο με μοναδικό σκοπό να μπει από το παράθυρο.

-Ε, πριγκίπισσα πού πας από εκεί;

-Είμαι η πριγκίπισσα Νάνσι και πάω να σώσω τον αχατημένο μου.

-Εμένα με λένε Νεφέλη και ψάχνω ένα καπέλο.

-Ας δώσουμε ραντεβού πίσω από το κάστρο.

-Ελπίζω να μη συναντήσουμε κανένα δράκο.

Τελικά, η Νάνσι μπήκε πρώτη στο κάστρο. Στο δωμάτιο βρήκε τον αχατημένο της κηπουρό να κοιμάται.

«Ξύπνα, ξύπνα» του φώναξε. Ο κηπουρός, ξεχάσαμε να σας πούμε ότι ονομάζεται Πέπε Σιέλ, πετάχτηκε από το κρεβάτι. Έκανε να σηκωθεί και έπεσε προς τα κάτω . Βρέθηκε λοιπόν στο πάτωμα μπρούμυτα. Παρατήρησε όμως κάτω από το κρεβάτι ένα πελώριο βαρύ κουτί σαν καπελιέρα. Την ώρα που το τραβούσε μια γνώριμη φωνή ακούστηκε.

-Τι κάνεις τόση ώρα. Χτύπησες;

-Τώρα, τώρα περίμενε. Κάτι βρήκα.

Με το που έβγαλε το κουτί αυτό άνοιξε ορθάνοιχτα και ένα μπλε τριγωνικό καπέλο με ροζ πούπουλο αποκαλύφθηκε.

-Πάρε το καπέλο και πάμε να φύγουμε.

-Νάνσι τι το θέλουμε το καπέλο;

-Το χρειάζεται η Νεφέλη. Παρ' το. Μας περιμένει πίσω από το κάστρο.

Με το που έφτασαν στο σημείο συνάντησης βρήκαν τη Νεφέλη να ψάχνει ακόμη για κάποια κρυφή πόρτα. Τότε η Νάνσι φώναξε με όλη της την δύναμη.

-Νεφέλη, Νεφέλη το βρήκαμε.

Τα λόγια της Νεφέλης ακούστηκαν σαν ουρλιαχτό». Προσέξτε πίσω σας περπατάει έναν δράκος».

Πάνω στο τεράστιο ζώο καθόταν η πανούργα, ύπουλη και κακιασμένη μάγισσα, η οποία προσπάθησε να αρπάξει τη Νάνσι και το καπέλο φυσικά. Όμως η ατρόμητη και ασταμάτητη Νεφέλη έδωσε μια στο δεξί πόδι του δράκου με το σπαθί της και του έστασε το νύχι. Ο πόνος του δράκου ήταν αβάσταχτος και τον έκανε να κλαίει σαν μωρό. Η Νεφέλη έπιασε το χέρι της Νάνσι και φόρεσε γρήγορα γρήγορα το παπιγιόν.

Πίσω στην Γουανατόπια ο Πέπε Ρουζ, η Νεφέλη, η Νάνσι και ο Πέπε Σιέ συζητούσαν για την απίστευτη περιπέτεια τους...

Ακόμη μία συνέντευξη που ενθουσίασε τους μαθητές ήταν αυτή με τον κ. Αντώνη Αρβανιτάκη.

Αντώνης Αρβανιτάκης

Τα Χρυσά μολύβια ρωτάνε και ο Αντώνης Αρβανιτάκης απαντάει...

Ο κ. Αντώνης Αρβανιτάκης πριν μερικά χρόνια είχε ένα ατύχημα ενώ σπούδαζε. Του κόστισε 13 χειρουργικές επεμβάσεις, τον κράτησε 5 χρόνια καθηλωμένο στο κρεβάτι και οδήγησε στον ακρωτηριασμό του ενός κάτω άκρου του. Σήμερα ζει και εργάζεται στην Καστοριά ως personal trainer. Δε θα μπορούσαμε πάρα να του πάρουμε μια συνέντευξη. Καλή ανάγνωση....

Πόσο δύσκολο ήταν να πάρεις το πτυχίο σου μετά το ατύχημα;

Ήταν αρκετά δύσκολο γιατί χρωστούσα πολλά μαθήματα . Έπρεπε να πηγαίνω στη σχολή με τις πατερίτσες. Μια ακόμη δυσκολία ήταν ότι τα μαθήματα γινόντουσαν σε διαφορετικά κτίρια οπότε έπρεπε να πηγαίνω από το ένα στο άλλο για να παρακολουθώ μα και για να συναντήσω τους καθηγητές. Ταλαιπωρήθηκα αρκετά αλλά είχα επιμονή . Ήθελα να πάρω το πτυχίο μου και μέσα σε ένα χρόνο τα κατάφερα.

Πόσο επίπονη ήταν η διαδικασία του ακρωτηριασμού;

Δεν πόνεσα καθόλου γιατί μου έκαναν νάρκωση και κοιμήθηκα οπότε δεν θυμάμαι τίποτα. Όταν ξύπνησα μου είχαν δώσει ήδη φάρμακα για τον πόνο. Για κάποιες μέρες είχα πόνο και ένιωθα λίγο παράξενα.

Πόσες κάμπεις μπορείς να κάνεις;;

Νομίζω περίπου 110.

Τι σκέφτεσαι να κάνεις από εδώ και πέρα;;

Θα κάνω αυτά που κάνω και αυτή τη στιγμή. Μου αρέσει να γυμνάζω κόσμο. Να βοηθάω ανθρώπους να αποκτήσουν καλή σωματική κατάσταση. Η' να δυναμώσουν ψυχολογικά μέσα από τη γυμναστική. Παράλληλα, εργάζομαι πάνω σε ένα διαδικτυακό project. Δημιουργώ ορισμένα βίντεο πάνω σε θέματα εκγύμνασης πάντα και γράφω και βιβλία. Τέλος, προσπαθώ να οργανώσω έναν σύλλογο για τα άτομα με προσθετικά μέλη αφού δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Στην πραγματικότητα αυτή τη στιγμή είμαστε μια μικρή κοινότητα ατόμων με προσθετικά μέλη αλλά προσπαθούμε να οργανωθούμε για να έχουμε έναν πιο επίσημο φορέα ώστε να μπορούμε να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας.

Πόσο εύκολο είναι τελικά να τρέχεις με ένα προσθετικό μέλος;

Εξαρτάται πολύ από το είδος του ακρωτηριασμού που έχει ο καθένας. Εμένα μου πήρε καιρό. Τον πρώτο χρόνο δεν μπορούσα να τρέξω. Στην πραγματικότητα τα κατάφερα μετά τον τρίτο χρόνο όπου άρχισα να τρέχω σιγά σιγά μικρές αποστάσεις. Τώρα θα προσπαθήσω να τρέξω σε έναν αγώνα 5 χιλιομέτρων στη Θεσσαλονίκη. Σου παίρνει κάποια χρόνια αλλά σταδιακά τα καταφέρνεις.

Τι ήταν αυτό που σε δυσκόλεψε περισσότερο όσο ήσουν στο νοσοκομείο;

Με δυσκόλεψε ότι η κατάσταση ήταν πολύ αβέβαιη. Οι γιατροί δεν ξέρανε αν θα μπορούσαν να σώσουν το πόδι. Οι πολλές χειρουργικές επεμβάσεις μα και το να κάθομαι όλη μέρα χωρίς να κάνω κάτι. Ήταν πολύ βαρετά.

Έχεις έρθει σε επαφή με άτομα που έχουν προσθετικά μέλη στην Ελλάδα;;

Εγώ ήμουν για χρόνια στην Ολλανδία. Αλλά όταν γύρισα πριν από ένα χρόνο στην Ελλάδα γνώρισα μια κοπέλα εδώ στην Καστοριά που έχει ένα προσθετικό πόδι. Σιγά σιγά οργανώσαμε την διαδικτυακή κοινότητα των ατόμων με προσθετικά μέλη. Μέσα από την κοινότητα γνώρισα πιο πολλά άτομα. Τώρα πλέον, ξέρω αρκετούς στην Ελλάδα.

Ποιο ήταν το πρότυπό σου όταν ήσουν μικρός;;

Η αλήθεια είναι ότι δεν είχα πρότυπα. Δεν είχα πολύ μεγάλους στόχους. Είχα μάθει να μη στοχεύω ψηλά πράγμα που είναι λάθος. Αυτό ήταν κάτι που κέρδισα από το ατύχημα. Μετά άρχισα να θέτω δυναμικούς στόχους. Να έχω πρότυπα. Να εστιάζω σε πράγματα που μου αρέσουν.

Αν ήσουν ναυαγός σε ένα νησί τι θα ήθελες να έχεις μαζί σου και γιατί;

Αν όλες μου οι βασικές ανάγκες ήταν καλυμμένες, θα ήθελα λίγη παρέα σίγουρα και καλά βιβλία για να μπορώ να ταξιδεύω με το μυαλό.

Αν δεν ήσουν γυμναστής και προπονητής τι θα ήθελες να είσαι;

Μου άρεσει πάρα πολύ το επάγγελμα του τεχνικού που φτιάχνει τεχνητά μέλη. Μετά το ατύχημά μου άρχισα να το βρίσκω πολύ ενδιαφέρον. Θα μπορούσα να το κάνω.

Τι πιστεύεις ότι θα έκανες σήμερα αν δεν σου είχε συμβεί το ατύχημα;

Νομίζω ότι δεν θα είχα μια αρκετά δυναμική ζωή. Δε θα είχα βάλει μεγάλους στόχους. Πιθανόν να είχα μια αρκετά πιο συμβατική ζωή. Μπορεί να είχα επιλέξει ένα επάγγελμα που δε θα μου άρεσε. Νομίζω ότι το ατύχημα με βοηθάει προς το καλύτερο.

Συμπλήρωσε τη φράση «Όλα είναι δυνατά αν....»

Όλα είναι δυνατά αν βάλεις ένα στόχο και δουλέψεις μεθοδικά.

Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε 1 Οκτωβρίου του 2018 ημέρα αφιερωμένη στον σχολικό αθλητισμό. Ο κ. Αρβανιτάκης έτρεξε στον νυχτερινό ημιμαραθώνιο Θεσσαλονίκης 5 χιλιόμετρα στις 14 Οκτωβρίου 2018.

Τα δικαιώματα του παιδιού

Κάθε χρόνο στις 20 Νοεμβρίου γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Έτσι, οι μαθητές μας έφτιαξαν διάφορες ζωγραφιές κι ένα σποτάκι για να πουν κι αυτοί με τη σειρά τους πως τα παιδιά έχουν δικαιώματα.

Ορισμένα από αυτά ήταν τα εξής:

Όλα τα παιδιά του κόσμου είναι ίσα.

Έχω δικαίωμα να πιστεύω σε όποιο Θεό θέλω.

Χρειάζομαι μια αγαπημένη οικογένεια.

Έχω δικαίωμα να λέω τη γνώμη μου.

Έχω δικαίωμα να είμαι μαζί με τους γονείς μου.

Έχω το δικαίωμα να ανήκω σε μία χώρα.

Έχω το δικό μου όνομα.

Η πολιτεία πρέπει να προστατεύει τα παιδιά.

Με αφορμή τα δικαιώματα των παιδιών οι μαθητές διάβασαν και επεξεργάστηκαν το κείμενο «Ο καημένος ο δράκος» του Χάρη Σακελλαρίου από το βιβλίο «Έχω δικαίωμα» της unicef. Ακολουθεί η περίληψη που έγραψαν οι μαθητές.

Μία μέρα τρία παιδάκια μπήκαν σε μία αποθήκη. Ξαφνικά είδαν μία μεγάλη σκιά. Τα παιδιά φοβήθηκαν και σκέφτηκαν πως μέσα εκεί υπήρχε ένας δράκος. Τρέχοντας πήγαν στον μπαμπά και του είπαν τι είχε συμβεί. Ο μπαμπάς γέλασε και τους είπε πως δεν υπάρχουν δράκοι. Όμως, κατάλαβε τι είχε συμβεί. Τους είπε να πάνε όλοι μαζί στην αποθήκη. Εκεί τους γνώρισε ένα μαύρο αγοράκι από την Αφρική. Το αγοράκι αυτό μαζί με τον πατέρα του ήταν πρόσφυγες και κρυβόντουσαν. Η σκιά, λοιπόν, που είχαν δει τα παιδιά ήταν ο πατέρας του αγοριού. Μία μέρα αυτός έφυγε και πήγε στην Αφρική να βοηθήσει, γιατί υπήρχε πόλεμος. Δυστυχώς, ο πατέρας σκοτώθηκε και το αγοράκι έμεινε ορφανό. Η οικογένεια, όμως, από την Ελλάδα το αγάπησε και αποφάσισε να το μεγαλώσει.

Συνέντευξη

Οι μικροί δημοσιογράφοι της Θάσου πήραν συνέντευξη από την ψυχολόγο του Χαμόγελο του Παιδιού. Ακολουθούν οι ερωταπαντήσεις.

Πώς λέγεστε;

Λέγομαι Ματίνα Γαβριήλογλου.

1) Τι δουλειά κάνετε;

Είμαι ψυχολόγος.

2) Πού εργάζεστε;

Εργάζομαι στο Χαμόγελο του Παιδιού.

3) Τι είναι το Χαμόγελο του Παιδιού;

Το Χαμόγελο του παιδιού είναι ένας μη κρατικός οργανισμός που βοηθάει παιδιά και οικογένειες που έχουν ανάγκη.

4) Πότε ιδρύθηκε το Χαμόγελο του Παιδιού;

Το Χαμόγελο του Παιδιού ιδρύθηκε πριν από 23 χρόνια.

5) Ποια ιδέα ήταν η ίδρυσή του;

Η ιδέα ήταν του μικρού Ανδρέα Γιαννόπουλου, ο οποίος, δυστυχώς, αρρώστησε πολύ σοβαρά και πέθανε πριν πολλά χρόνια. Μολονότι, όμως, ο Ανδρέας ήταν άρρωστος, δεν έπαψε ποτέ να σκέφτεται και να νοιάζεται για τα άλλα παιδιά. Έτσι, μια μέρα έγραψε στο ημερολόγιό του την ευχή του: να ιδρυθεί ένας οργανισμός που θα βοηθά όλα τα παιδιά του κόσμου.

6) Τι ακριβώς κάνει το Χαμόγελο του Παιδιού;

Το Χαμόγελο του Παιδιού στηρίζει ανθρώπους που είναι θύματα βίας, που αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας και επιβίωσης στην καθημερινότητά τους.

7) Ποια είναι τα δικαιώματα των παιδιών;

Τα δικαιώματα των παιδιών είναι πάρα πολλά. Σε γενικές γραμμές, θα ήθελα να θυμάστε πως όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ζουν σε ένα ευτυχισμένο σπίτι, να έχουν τρόφιμα, ρούχα, να μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο, αλλά και στον γιατρό όταν είναι άρρωστα, να παίζουν και να διασκεδάζουν.

8) Μπορούν τα παιδιά και οι μεγάλοι να βοηθήσουν το Χαμόγελο του Παιδιού;

Εννοείται πως μπορούν! Και ξέρετε κάτι; Ήδη πολλοί άνθρωποι μάς βοηθούν είτε με εργασία, είτε με είδη πρώτης ανάγκης ή τρόφιμα. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι οι εθελοντές μας και μας βοηθούν χωρίς να παίρνουν χρήματα.

9) Μπορούμε να κάνουμε ζωγραφιές και να τις στείλουμε στην Καβάλα για να τις δώσετε στα παιδιά που βοηθάτε;

Φυσικά και μπορείτε! Θα είναι μεγάλη χαρά για εμάς και για τα παιδιά μας. Μπορείτε να τις στείλετε στο κεντρικό μας γραφείο στην Καβάλα κι εμείς θα τις παραδώσουμε στα παιδιά.

Πράγματι, οι μαθητές ετοίμασαν με πολύ μεράκι ζωγραφιές και τις έστειλαν μαζί με πολλά μικρά δωράκια για τα παιδιά που φιλοξενούνται στην Καβάλα.

Μια και μιλήσαμε για το δικαίωμα να περιβάλλεται το παιδί από αγαπημένους του ανθρώπους, αποφασίσαμε να πάρουμε συνεντεύξεις από πολύ αγαπημένα μας πρόσωπα.

Παίρνω συνέντευξη από τη νονά μου!!!

1. Πώς σε λένε; Με λένε Κλεοπάτρα.
2. Πόσο χρονών είσαι; Είμαι 38 χρονών.
3. Πού γεννήθηκες; Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη.
4. Ποιο είναι το αγαπημένο σου χρώμα; Τα αγαπημένα μου χρώματα είναι το άσπρο και το μαύρο.
5. Τι δουλειά κάνεις; Είμαι χημικός μηχανικός.
6. Πώς περνάς στο σχολείο; Περνούσα ωραία με τους φίλους μου, αλλά βαριόμουν τα μαθήματα.
7. Ποιο ήταν το αγαπημένο σου παιχνίδι; Ήταν το λαστιχάκι. Δύο παιδιά καθόντουσαν απέναντι και είχαν το λαστιχάκι πίσω τους. Δύο παιδιά καθόντουσαν στη μέση και πηδούσαν το λαστιχάκι με συγκεκριμένα βήματα.
8. Πώς μπορεί ένα παιδί να είναι χαρούμενο στο σχολείο; Αν τα μαθήματα γινόντουσαν με παιχνίδια και με τραγούδια και αν έκαναν περισσότερες δραστηριότητες στην αυλή και στη φύση. Γενικά, αν το μάθημα ήταν πιο βιωματικό.

9. Τι σε κάνει ευτυχισμένη; Το να περνάω χρόνο με τους αγαπημένους μου ανθρώπους.

Παίρνω συνέντευξη από τη μαμά μου!!!

- Πώς σε λένε; Με λένε Μαρία.
- Πόσο χρονών είσαι; Είμαι 41 χρονών.
- Πού γεννήθηκες; Γεννήθηκα στο νοσοκομείο του Διδυμότειχου στον Έβρο.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου χρώμα; Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το κόκκινο.
- Τι δουλειά κάνεις; Δουλεύω στο Jumbo.
- Πώς περνούσες στο σχολείο σου; Περνούσα πάρα πολύ όμορφα, επειδή όλα τα παιδιά του σχολείου μου παίζαμε μαζί. Τα παιχνίδια που παίζαμε ήταν ομαδικά, όπως: κρυφτό, κυνηγητό, μηλάκια, τζαμί, ποδόσφαιρο, κουτσό, λάστιχο, χαλβά, αχαλατάκια κουρδιστά, σπιτάκια.
- Ποιο ήταν το αγαπημένο σου παιχνίδι; Πώς παιζόταν; Το αγαπημένο μου παιχνίδι ήταν το λαστιχάκι. Παιζόταν με ένα κομμάτι λάστιχο. Χωριζόμασταν σε δύο ομάδες. Τοποθετούσαμε το λαστιχάκι στην αρχή κάτω στον αστράγαλο και έπρεπε να φτάσουμε σταδιακά μέχρι το ύψος του στήθους. Στόχος μας ήταν να πηδάμε το λαστιχάκι με διάφορα κόλπα, χωρίς να το πατάμε. Νικητής ήταν αυτός που έφτανε μέχρι το τέλος χωρίς κανένα εμπόδιο.
- Πώς μπορεί ένα παιδί να είναι χαρούμενο στο σχολείο; Ένα παιδί περνάει χαρούμενο στο σχολείο όταν είναι με πολλά παιδιά, παρεούλα, ή με ένα δυο παιδιά και παίζουνε, τραγουδάνε, γελάνε και δεν προσπαθούν να πληγώσουν το ένα το άλλο. Ακόμα κι όταν διαφωνούν, προσπαθούν με ηρεμία και συζήτηση να λύσουν το θέμα χωρίς να παρεξηγηθεί κανένα παιδάκι.
- Τι σε κάνει χαρούμενη; Το να μην μαλώνω με τα παιδιά μου, να επικοινωνώ με τα παιδιά μου και να συζητάω. Το ίδιο ισχύει και με τους ανθρώπους με τους οποίους συναναστρέφομαι. Επίσης, να είναι ταχτοποιημένο το σπίτι μου κι όχι ανακατωμένο.

Παίρνω συνέντευξη από την αδερφή μου!!!

- Πώς σε λένε; Με λένε Μαρίνα.
- Πόσο χρονών είσαι; Είμαι 12 χρονών.
- Πού γεννήθηκες; Γεννήθηκα στην Καβάλα.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου χρώμα; Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το γαλαζοπράσινο.

- Τι δουλειά κάνεις; Πηγαίνω στο σχολείο.
- Πώς περνάς στο σχολείο σου; Περνάω καταπληκτικά, γιατί πηγαίνουμε τις καλύτερες εκδρομές.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι; Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι οι κλέφτες και οι αστυνόμοι.
- Πώς μπορεί να είναι ένα παιδί χαρούμενο στο σχολείο; Τα παιδιά είναι χαρούμενα όταν παίρνουν καλούς βαθμούς και πηγαίνουν εκδρομές.
- Τι σε κάνει ευτυχισμένη; Το να είναι ευτυχισμένη η οικογένειά μου.

Το λιομάζωμα

Τον Νοέμβριο τινάζουμε τις ελιές, τις βάζουμε σε κασάκια και τις πηγαίνουμε στο ελαιοτριβείο. Εκεί μαζεύονται ελιές από πολλούς ανθρώπους. Στο ελαιοτριβείο πλένουν τις ελιές, αφού πρώτα τις καθαρίσουν από τα φύλλα. Μετά οι ελιές περνάνε από πολλά μηχανήματα και σιγά σιγά γίνονται λάδι. Οι μαύρες και οι καφέ ελιές γίνονται αλατοελιές. Το λάδι και τις ελιές τα βάζουν σε συσκευασίες. Το ελαιοτριβείο πουλάει λάδι, ελιές, σαπούνι και κρέμες.

Χριστούγεννα... Πρωτούγεννα

Χριστουγεννιάτικο ποίημα

Χριστούγεννα!!!

Στο κρύο και στην παχωνιά περπατούσαν 6 παιδιά
που καλαντούσαν σαν τρελά έξω από την εκκλησιά!

Τα 2 από αυτά τρώγανε πολλά γλυκά
μελομακάρονα ζεστά κουραμπιέδες και σιροπιαστά!

Χριστούγεννα έρχονται παιδιά. Να περάσετε όλοι καλά.
Κι αφού ξεκουραστούμε το 2019 πάλι θα συναντηθούμε.

Χριστούγεννα στη Γερμανία

Στη Γερμανία η αγαπημένη τους γιορτή είναι τα Χριστούγεννα. Όλοι οι καταστηματάρχες φοράνε χριστουγεννιάτικες στολές. Εκεί τα Χριστούγεννα έχει πάρα πολύ κρύο, αλλά και πολύ ωραία γλυκά. Στολίζουν πολύ ωραία τα σπίτια τους με χειροποίητα στολίδια. Εκτός από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, στολίζουν ένα στεφάνι με 24 διακοσμημένα δωράκια. Στο κέντρο του σπιτιού τοποθετείται ένα κηροπήγιο με 4 κεριά που λέγεται advent. Κάθε Κυριακή ανάβουν ένα κεριό. Έτσι όταν τελειώσουν τα κεριά έρχονται τα Χριστούγεννα. Επίσης, στέλνουν κάρτες σε συγγενείς και τραγουδάνε όλοι μαζί. Την παραμονή των Χριστουγέννων ένας άντρας μοιράζει δώρα τα μεσάνυχτα. Έχει μεγάλη κοιλίτσα και άσπρα γένια. Τον ανομάζουν Βάιναχτσμαν.

Σπάσιμο πρωτοχρονιάτικου ροδιού

Την Πρωτοχρονιά σπάμε ένα ρόδι μπαίνοντας στο σπίτι με το δεξί πόδι.

Λέμε: «Με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσα χρήματα να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά». Επίσης, μπορούμε να πούμε: «Όσο βαρύ είναι το ρόδι, τόσο βαρύ να είναι και το πορτοφόλι μας, όσο γεμάτο καρπούς είναι το ρόδι, να είναι γεμάτο το σπίτι μας με καλά και όσο κόκκινο είναι το ρόδι, τόσο κόκκινη να είναι και η καρδιά μας».

Χριστούγεννα στην Αυστραλία

Το να κάνω Χριστούγεννα με μαγιό στις παραλίες μου φαίνεται πάρα πολύ εντυπωσιακό, αλλά και παράξενο. Το δεύτερο παράξενο πράγμα είναι πως ο Άγιος Βασίλης φέρνει τα δώρα στις παραλίες κι όχι στα σπίτια των παιδιών. Οι Αυστραλιανοί στολίζουν δέντρα χριστουγεννιάτικα, ταράνδους, λαμπάκια και πολλά στολίδια. Συνηθίζουν να στολίζουν και το εξωτερικό του σπιτιού τους, όπως κι εμείς οι Έλληνες. Στον στολισμό των δέντρων τους βάζουνε λουλούδια καμπανούλες. Σε όλες τις εταιρίες γίνονται μεγάλα χριστουγεννιάτικα πάρτι.

Οι Αυστραλιανοί έχουν ένα έθιμο: ο μπαμπάς βάζει ένα κεριό στο παράθυρο και το μικρότερο παιδί της οικογένειας το ανάβει. Όλα τα άτομα της οικογένειας εκείνη την ώρα κάνουν μία προσευχή για τον Ιωσήφ και τη Μαρία. Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα οι οικογένειες πηγαίνουν στην εκκλησία. Μετά ακολουθούν πάρτι στα σπίτια των ανθρώπων.

Την ημέρα των Χριστουγέννων τρώνε γαλοπούλα, κοτόπουλο, ψητά λαχανικά, κρύα θαλασσινά και σαλάτες. Το αγαπημένο τους γλυκό είναι η πάβλοβα. Το ίδιο βράδυ

κάνουν μπάρμπεκιου στους δρόμους και στις γειτονιές. Μόλις τελειώσουν οι χριστουγεννιάτικες γιορτές, ξεκινούν οι καλοκαιρινές διακοπές.

Χριστουγεννιάτικη κατασκευή

Πώς να φτιάξετε ένα χριστουγεννιάτικο βάζο!!!

1. Παίρνουμε μία χριστουγεννιάτικη χαρτοπετσέτα.

2. Αφαιρούμε το δεύτερο φύλλο της.

3. Μετά κόβουμε την χαρτοπετσέτα στο σχήμα που θέλουμε.

4. Αλείφουμε το βάζο με κόλλα.

5. Μετά κολλάμε στο βάζο την χαρτοπετσέτα.

6. Κολλάμε τα τελειώματα της χαρτοπετσέτας για να μην ξεκολλήσει.

7. Βάζουμε σε ένα μπολ πετραδάκια και ψεύτικο χιόνι.

8. Γυρίζουμε το βάζο μέσα στο μπολ μέχρι να κολλήσουν πετραδάκια και ψεύτικο χιόνι παντού.

10. Αν θέλουμε, μπορούμε να στολίσουμε το βάζο μας με κορδέλες ή και άλλα χριστουγεννιάτικα αντικείμενα.

Καλή επιτυχία και καλή διασκέδαση σε όσους το φτιάξουν!!!

Ημερολόγιο 2019

Ιανουάριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Φεβρουάριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

Μάρτιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Οι μικροί δημοσιογράφοι εν δράσει 3

Απρίλιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Μάιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Ιούνιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Οι μικροί δημοσιογράφοι εν δράσει 3

Ιούλιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Οκτώβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Αύγουστος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Νοέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Σεπτέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Οι μικροί δημοσιογράφοι εν δράσει 3

Δεκέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Οι μικροί δημοσιογράφοι εν δράσει 3